

İÇİNDEKİLER

Romeo, Jülyet ve diğerleri	4
Çok kolay bir tarif	6
Oh olsun!	8
"Arama oyunu"	10
Görünmez mutluluk	12
Mutluluğun küçük düşmanları	14
Tam da mutlu olmuştum... ..	16
10 kanal mı, 50 kanal mı?	18
Muhteşem bir basket!	20
6 yıl, 4 ay, 3 hafta... ..	22
Mutsuzluk kahramanı	24
Mutsuz olma hakkı	25
Mutsuzluğu paylaşmak	26
3 kilo mutluluk, oldu mu sana 4 kilo!	28
Elimizde değil	29
Arzu etmek, dilemek, istemek... ..	31
Mutluluk satıcıları	33
Kendi mutluluğunu yaratmak	35
Hiç beklemeden	37

Öyle zamanlar vardır ki, mutluluk ya da mutsuzluk sorusu sorulmaz. Yeterince yiyeceğimiz, giysimiz, paramız, evimiz ya da işimiz olmadığında,

hastalanıp da tedavi göremediğimizde mutsuz oluruz ve neye ihtiyacımız olduğunu gayet iyi biliriz: Karnımızı doyurmaya, barınacak bir yere, giyecek elbiselere... Peki ya bütün bu gereksinimler karşılandığında? Rahat bir yaşamı olan her insan mutlu mudur? Kimileri evet, kimileri hayır.

Romeo, Jülyet ve diğerleri

Romeo, Jülyet'i seviyor; Jülyet de Romeo'yu... Evlenmek istiyorlar; aileleri de bunu onaylıyor. Herkes çok mutlu; hazırlıklara başlanıyor. Dillere destan bir düşün yapıyorlar. Sonra, Romeo ile Jülyet'in birbirinden güzel çocukları oluyor; onları çok seviyorlar. Muhteşem bir evde yaşıyor ve hiç para sıkıntısı çekmiyorlar...

"Öyküye devam etmemi ister misiniz?"

"Hayır, çok sıkıcı, uyutuyor."

"Peki, o halde başka bir tane anlatayım."

Romeo, Jülyet'i seviyor; Jülyet de Romeo'yu... Evlenmek istiyorlar, ama bu olanaksız; çünkü aileleri çok uzun zamandır birbirlerinden nefret ediyor. Romeo ve Jülyet gizli gizli buluşuyorlar. Ailesi, Jülyet'i başkasıyla evlenmeye zorluyor. Jülyet de evlenmemek için kendini zehirliyor. Romeo, sevgilisinin öldüğünü sanıp, intihar ediyor. Oysa, Jülyet ölmüyor ve anlıyor ki...

"Öyküye devam etmemi ister misiniz?"
"Evet! Sakın durma, harika bir öykü bu; sonunu öğrenmek için sabırsızlanıyoruz."

Mutluluk hikâyeleri herkesi esnetir! İlgi çekici olan, mutsuzluktur. Romeo ve Jülyet mutlu olsalardı, ortada bir öykü de olmazdı. Diğer kahramanlar için de aynı şey geçerli: İlginç olan, Pinokyo'nun, Çirkin Ördek Yavrusu'nun, Külkedisi'nin, Parmak Çocuk'un, Kibritçi Kız'ın, Kırmızı Başlıklı Kız'ın, Alaaddin'in, Keloğlan'ın ya da Sinbad'in mutlulukları değil, mutsuzluklarıdır.

Gazetelerde genelde hep kötü haberler okuruz: Depremler, seller, kapanan fabrikalar, ölen insanlar...

Tabii ki, her şeyin iyi bitmesini isteriz. Ama her şey yolunda gittiğinde, mutluluk gerçek olduğunda, çoğu zaman hikâyenin de sonu gelir!

Çünkü, mutsuzluk mutluluktan çok daha ilginçtir!

Çok kolay bir tarif

İşte size, yapımı son derece kolay bir tarif.

Yolunda gitmeyen her şeyi not etmekle işe başlayın: İki haftadır yağan yağmur, bozulan televizyon, bütün harçlığımı çarçur ettiğim için daha salı gününden boşalan cüzdanım, geçtiğim seviyeyi kaydedemeden kapanan bilgisayar oyunları...

Sonra, başınıza gelecek en kötü şeyleri düşünün: Günün birinde öleceğim, annem ve babam da ölecek; veterinerin söylediğine göre, köpeğim -tabii eğer bir arabanın falan altında kalmazsa- yalnızca 12 ya da 13 yıl yaşayacak; en iyi arkadaşım önümüzdeki yıl başka yere taşınacak...

Şimdi, bütün kaçırdıklarınızı düşünün: Büyük büyük dedemi hiç tanımadım, en beğendiğim dizinin arka arkaya iki bölümünü de kaçırdım, en sevdiğim ayakkabılar küçüldü...

Sahip olmadıklarınızın bir listesini çıkararak devam edin: Dağ bisikleti, en son çıkan bilgisayar oyunu, cep telefonu...

Son olarak da, ne olamayacağınızı hayal edin: En güzel, en ünlü, en zengin, en zeki, en güçlü...

Sizi sevmeyenleri aklınıza getirmeyi de sakın unutmayın.

Her sabah, hepsini bir güzel karıştırın; bu tarif her seferinde tutar: Gün boyu mutsuzluk garanti!

Mutsuz olmak çok kolaydır. Nelere sahip olmadığımızı, ne yapamayacağımızı, geçmişte olan ve hatta gelecekte başımıza gelebilecek kötü şeyleri düşünmemiz yeter de artar. Her zaman, herkes için yeterince mutsuzluk vardır.

Oh olsun!

Mine yatmak üzere; kendini harika hissediyor, çok iyi bir gün geçirdi. Yatağında, gün boyu olup bitenleri büyük bir zevkle yeniden düşünüyor. Daha kahvaltıda, her şey iyi başladı: Ağabeyi, babasına imzalatması gereken karnesini bulamadı; cumartesi sabahı en az 3 saatlik iyi bir fırça yiyecek. Oh olsun! Mine'nin şansı birazcık yardım ederse, anne ve babası ağabeyinin akşam dışarı çıkmasını da yasaklayabilir.

Daha sonra, okulun bahçesine girmesiyle, koca bir sürprizle karşılaşması bir oldu Mine'nin: 5. sınıflardan, kendini beğenmiş İrem'in bileği alçıdaydı. Tabii,

herkes onunla ilgileniyor, alçısını imzalamak istiyordu. Ama bu, İrem'in acı çekmesini engellemiyordu. En azından 3 hafta boyunca öğle tatillerinde oyun falan oynayamayacak.

Ama günün en iyi haberi, geometri sınavının sonuçları açıklandığında geldi: Her dersten sürekli 20 üstünden 20 alan, öğretmenin kutlamaya doyamadığı, sınıfın Bayan Çokbilmiş'i Sara, 20 üstünden 4 almıştı. Mine ve arkadaşları hiçbir şey söylemediler; ama Sara'nın yüzünü gördüklerinde, birbirlerine göz kırpmadan da edemediler.

Mine bütün bunları tekrar tekrar aklından geçirerek, yüzünde kocaman bir gülümsemeyle uykuya dalıyor.

